Vision 6000

Javasolt tizenegy államból álló megoldás Nagy-Izrael békés helyreállítására a Messiás, Jézus Krisztus visszatérése előtt

**Ahol nincs látomás, elvész a nép:
de aki megtartja a törvényt, boldog az. Példabeszédek 29:18**

Áldott az a nép, amelynek Istene az ÚR, és az a nép, amelyet örökségül választott magának. Zsoltárok 33:12

Gergely-év 2240

A Gergely-naptár szerinti 2240-es év a héber 6000-es évnek felel meg, amely mély teológiai jelentőséggel bír a judaizmusban. A klasszikus rabbinikus források (mint például a Talmud és a Zohár) szerint a héber 6000-es év a Messiás eljövetelének és a messiási kor kezdetének végső határideje.

A messiási kor: A hagyományos zsidó eszkatológia szerint a teremtés hét évezredre oszlik. Az első hat eón az emberiség történetét jelképezi, míg a hetedik a „ sabbat ” és az egyetemes béke korszaka.

A tizenegy állam

Izrael , Egyiptom , Irak , Jordánia , Kuvait , Libanon , Palesztina , Szaúd-Arábia , Szíria , Törökország, keresztények

• Izrael - Ugyanazon a napon kötött az ÚR szövetséget Ábrámmal, mondván: A te utódaidnak adtam ezt a földet Egyiptom folyójától a nagy folyóig, az Eufrátesz folyóig: a kénieket, kenizieket, kadmonitákat, hettitákat, perizzieket, refaiták, amoriták, kánaániták, girgásiták és jebuzusiták. Neked és utánad a te utódaidnak adom azt a földet, amelyen jövevény vagy, Kánaán egész földjét örök birtokul, és én leszek az ő Istenük. 1Mózes 15:18–21 ; 17:8

• Egyiptom – A Nílus keleti részén élő lakosok bevándorolhatnak a Nílus nyugati részére , vagy követhetik a gibeoniták példáját .

• Irak – Az Eufrátesz folyótól délre és nyugatra élő lakosok bevándorolhatnak északra és keletre, vagy követhetik a gibeoniták példáját .

• Jordánia – Minden lakos bevándorolhat Szíria északkeleti régiójába (az Eufrátesz folyó felett) , vagy követheti a gibeoniták példáját .

• Kuvait – A Jahra kormányzóság érintett északi részén élő lakosok délre vándorolhatnak , vagy követhetik a gibeoniták példáját .

• Libanon – Minden lakos bevándorolhat Szíria északkeleti régiójába (az Eufrátesz folyó felett) , vagy követheti a gibeoniták példáját .

• Palesztina – Minden lakos bevándorolhat a Nílus folyótól nyugatra vagy Szíria északkeleti régiójába (az Eufrátesz folyó felett). vagy Szaúd-Arábia déli részére , vagy kövessék a gibeoniták példáját .

• Szaúd-Arábia – Az érintett északi rész lakói délre vándorolhatnak , vagy követhetik a gibeoniták példáját .

• Szíria – Az Eufrátesz folyótól délre és nyugatra élő lakosok bevándorolhatnak északra és keletre, vagy követhetik a gibeoniták példáját .

• Törökország – Az érintett délkeleti rész lakói északra vándorolhatnak , vagy a gibeoniták példáját követhetik .

• A keresztények – Isten Országának polgárainak kitartóan prédikálniuk, hirdetniük és terjeszteniük kell az evangéliumot a többi 10 államban és minden nemzet között.

Ti vagytok a föld sója; ha pedig a só ízetlenné válik, mivel sózzák meg? Semmire sem jó többé, csak arra, hogy kidobják és az emberek lába alá tiporják. Ti vagytok a világ világossága. A hegyen épült várost nem lehet elrejteni. Gyertyát sem gyújtanak, hogy a véka alá tegyék, hanem a gyertyatartóba, és az világít mindazoknak, akik a házban vannak. Úgy világítson a ti világosságtok az emberek előtt, hogy lássák jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék mennyei Atyátokat. Máté 5:13-16

És odamenvén Jézus, szóla nékik, mondván: Nékem adatott minden hatalom mennyen és földön. Menjetek tehát, tegyetek tanítványokká minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, és tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam néktek; és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig. Ámen. Máté 28:18-20

És előbb hirdettetni kell az evangéliumot minden nép között. Márk 13:10

És monda nékik: Menjetek el az egész világra, és hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek. Aki hisz és megkeresztelkedik, üdvözül; aki pedig nem hisz, elkárhozik. És ezeket a jelek követik azokat, akik hisznek: Az én nevemben ördögöket űznek; új nyelveken szólnak; kígyókat vesznek fel; és ha valami halálosat isznak, nem árt nekik; betegekre teszik kezüket, és meggyógyulnak. Miután tehát szólt hozzájuk az Úr, felvitetett a mennybe, és Isten jobbjára ült. Azok pedig kimentek, és mindenhol prédikáltak, az Úr pedig velük munkálkodott, és megerősítette az igét a követő jelekkel. Ámen. Márk 16:15-20

Amikor azért egybegyűltek, megkérdezték tőle, mondván: Uram, vajon ezúttal állítod-e helyre az országot Izraelnek? Ő pedig monda nékik: Nem a ti dolgotok tudni az időket vagy alkalmakat, amelyeket az Atya a maga hatalmába helyezett. Hanem vesztek erőt, minekutána eljön hozzátok a Szentlélek, és tanúim lesztek mind Jeruzsálemben, mind egész Júdeában, mind Samáriában, sőt a föld legvégső határáig. ApCsel 1:6-8

Barnabás ekkor Tárzusba ment, hogy felkeresse Sault. Miután megtalálta, elvitte Antiókhiába. Lőn pedig, hogy egy egész esztendeig együtt voltak a gyülekezetben, és sok népet tanítottak. A tanítványokat pedig Antiókhiában először keresztényeknek nevezték. ApCsel 11:25-26 (Az ókori Antiókhia a mai Antakya város alatt fekszik, Hatay tartományban, Törökország déli részén.)

A törvény tehát Krisztushoz vezető mesterünk lett, hogy hit által igazuljunk meg. De miután eljött a hit, többé nem vagyunk mester alatt. Mert mindnyájan Isten gyermekei vagytok a Krisztus Jézusban való hit által. Mert akik Krisztusba keresztelkedtetek meg, Krisztust öltöttétek fel. Nincs zsidó, sem görög; nincs szolga, sem szabad; nincs férfi, sem nő; mert ti mindnyájan egyek vagytok Krisztus Jézusban. Ha pedig Krisztuséi vagytok, akkor Ábrahám magva vagytok, és az ígéret szerint örökösök. Galata 3:24-29

Végezetül, testvéreim, legyetek erősek az Úrban és az ő hatalmas erejében. Öltözzétek fel Isten minden fegyverzetét, hogy megállhassatok az ördög mesterkedéseivel szemben. Mert nem vér és test ellen van nékünk tusakodásunk, hanem fejedelemségek ellen, hatalmasságok ellen, e sötétség világának urai ellen, a gonoszság lelkei ellen a magasságban. Ezért öltsétek fel Isten minden fegyverzetét, hogy ellenállhassatok a gonosz napon, és mindent leküzdve megállhassatok. Álljatok meg tehát, körülövezve derekatokat igazsággal, és felöltözve az igazság mellvértjébe, és felsaruzva lábaitokat a békesség evangéliumának készségével. Mindenekelőtt vegyétek fel a hit pajzsát, amellyel megolthatjátok a gonosz minden tüzes nyilát. Vegyétek fel az üdvösség sisakját is, és a Lélek kardját, amely az Isten igéje. Mindenkor imádkozzatok minden imádsággal és könyörgéssel a Lélekben, és ebben virrasszatok minden állhatatossággal és könyörgéssel minden szentekért, És énértem, hogy adatjék nékem szó, hogy megnyithassam számat, hogy bátran hirdessem az evangélium titkát, melynek követe vagyok fogságban is, hogy bátran szólhassak arról, ahogyan kell. Efezus 6:10-20

Ti pedig választott nemzetség, királyi papság, szent nemzet, megtartásra való nép vagytok, hogy hirdessétek Annak hatalmas dolgait, aki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el titeket: akik egykor nem voltatok nép, most pedig Isten népe vagytok; akik nem nyertetek irgalmasságot, most pedig irgalmasságot nyertetek. 1 Péter 2:9-10

A gibeoniták példája

Józsué 9
1 És lőn, hogy meghallották ezt mindazok a királyok, akik a Jordánon túl, a hegyvidéken, a völgyekben és a nagy tenger minden partvidékén, a Libanonnal szemben laktak: a hettiták, az amoriták, a kánaániták, a periziták, a hivviták és a jebuzusiták,
2 Összegyűltek, hogy egy akarattal harcoljanak Józsué és Izráel ellen.
3 Amikor Gibeon lakói meghallották, mit tett Józsué Jerikóval és Aival,
4 Ravaszul dolgoztak, elmentek és úgy tettek, mintha követek lettek volna, és régi zsákokat cipeltek a szamarukra, és régi, szétszakadt és bekötözött borostömlőket;
5 Lábukon régi, rongyos cipők, rajtuk régi ruhák, és az eledelükben lévő kenyér mind száraz és penészes volt.

6 Elmentek Józsuéhoz a gilgáli táborba, és ezt mondták neki és Izráel férfiainak: Messze földről jöttünk, kössetek velünk szövetséget!
7 Izráel férfiai ezt mondták a hivvitáknak: Talán közöttünk laktok, hogyan köthetnénk veletek frigyet?
8 És mondának Józsuénak: A te szolgáid vagyunk. Józsué pedig monda nékik: Kik vagytok ti, és honnan jöttetek?
9 És mondának néki: Igen messze földről jöttek a te szolgáid az Úrnak, a te Istenednek nevéért; mert hallottunk az ő híréről és mindazról, amit Egyiptomban cselekedett,
10 És mindazt, amit az amoriták két királyával tett, akik a Jordánon túl laktak: Szihonnal, Hesbon királyával és Óggal, Básán királyával, aki Astarótban lakott.
11 Ezért szóltak hozzánk véneink és országunk minden lakója: Vigyetek magatokkal útravalót, menjetek eléjük, és mondjátok nekik: Szolgáitok vagyunk, kössetek hát szövetséget velünk!
12 Ez a mi kenyerünk, melyet melegen vittünk magunkkal eleségül házainkból azon a napon, mikor kijöttünk hozzátok menni; de most íme, száraz és penészes.
13 Ezek a borostömlők, amelyeket megtöltöttünk, újak voltak, és íme, elszakadtak; ruháink és cipőink pedig elhasználódtak a hosszú utazás miatt.
14 A férfiak pedig vettek az eledelükből, és nem kérték az ÚR tanácsát.
15 Józsué békét kötött velük, és szövetséget kötött velük, hogy életben hagyja őket, és a gyülekezet fejedelmei megesküdtek nekik.
16 Három nap múlva, miután szövetséget kötöttek velük, meghallották, hogy azok a szomszédaik, és hogy közöttük laknak.
17 Izráel fiai elindultak, és harmadnap megérkeztek városaikba. Városaik pedig ezek voltak: Gibeon, Kefira, Beérót és Kirjat-Jearim.
18 Izráel fiai azonban nem ölték meg őket, mert a gyülekezet fejedelmei megesküdtek nekik az ÚRra, Izráel Istenére. Az egész gyülekezet pedig zúgolódott a fejedelmek ellen.
19 De a fejedelmek mind ezt mondták az egész gyülekezetnek: Megesküdtünk nekik az ÚRra, Izráel Istenére, most azért nem bánthatjuk őket.
20 Ezt tesszük velük: életben hagyjuk őket, hogy ne szálljon ránk harag az eskü miatt, amelyet nekik tettünk.
21 A fejedelmek pedig ezt mondták nekik: Éljenek, legyenek favágók és vízhordók az egész gyülekezetnek, ahogyan a fejedelmek megígérték nekik.
22 Józsué pedig szólította őket, és szólt hozzájuk, mondván: Miért csaptatok be minket, mondván: Nagyon messze vagyunk tőletek, holott közöttünk laktok?
23 Most azért átkozottak legyetek, és senki sem szabadulhat meg közületek a szolgaságtól, a favágóktól és a vízhordóktól az én Istenem házában.
24 Ők pedig felelének Józsuénak, és mondának: Mivelhogy bizony tudtára adták a te szolgáidnak, hogy az Úr, a te Istened megparancsolta Mózesnek, az ő szolgájának, hogy adja nektek az egész földet, és pusztítsa el a föld minden lakóját előletek: azért féltünk nagyon a magunk életéért miattatok, és cselekedtük ezt a dolgot.
25 És most íme, a te kezedben vagyunk: úgy cselekedj velünk, ahogyan jónak és helyesnek látod.
26 Így is tett velük, és megszabadította őket Izráel fiainak kezéből, hogy ne öljék meg őket.
27 És Józsué azon a napon favágókká és vízhordókká tette őket a gyülekezetnek és az ÚR oltárának mind a mai napig, azon a helyen, amelyet kiválaszt.

Józsué 10
1 Amikor meghallotta Adonisédek, Jeruzsálem királya, hogy Józsué elfoglalta Ait, és teljesen elpusztította, és hogy ahogyan Jerikóval és királyával bánt, úgy bánt Aival és királyával, és hogy Gibeon lakói békét kötöttek Izráellel, és közöttük éltek,
2 Nagyon féltek, mert Gibeon nagy város volt, olyan, mint egy a királyi városok közül, és mivel nagyobb volt Ainál, és minden férfia erős hős volt.

3 Küldött azért Adonisédek, Jeruzsálem királya Hohámhoz, Hebron királyához, Pirámhoz, Jármut királyához, Jáfiához, Lákis királyához és Debirhez, Eglon királyához, ezt az üzenetet küldve:
4 Jertek fel hozzám, és segítsetek nekem, hogy legyőzhessük Gibeont, mert békét kötött Józsuéval és Izráel fiaival.
5 Összegyűlt tehát az amoriták öt királya: Jeruzsálem királya, Hebron királya, Jarmút királya, Lákis királya és Eglon királya, felmentek minden seregükkel, tábort ütöttek Gibeon előtt, és harcba szálltak ellene.
6 Gibeon férfiai pedig követeket küldtek Józsuéhoz Gilgál táborába, ezt üzenve: Ne engedd el szolgáidtól a kezedet! Gyere fel hamar hozzánk, ments meg és segíts nekünk, mert az emóriak minden királya, akik a hegyekben laknak, összegyűlt ellenünk.
7 Józsué tehát felment Gilgálból, ő és vele a harcos nép és a vitéz harcosok mind.
8 Az ÚR pedig ezt mondta Józsuénak: Ne félj tőlük, mert a kezedbe adtam őket; senki sem állhat meg közülük előtted.
9 Józsué pedig hirtelen közéjük lépett, és egész éjjel felment Gilgálból.
10 Az ÚR pedig megzavarta őket Izráel előtt, és nagy csapást mért rájuk Gibeónnál, és üldözte őket a Bethoronba vezető úton, és vágta őket Azekáig és Makkedáig.
11 És lőn, hogy mikor menekültek Izráel elől, és a Bethoronba vezető lejtőn voltak, az ÚR nagy köveket hullatott rájuk az égből Azekáig, és meghaltak; többen haltak meg jégesőben, mint azok, akiket fegyverrel öltek meg Izráel fiai.
12 Akkor szóla Józsué az ÚRnak, azon a napon, amelyen az ÚR átadta az amorétákat Izráel fiai elé, és monda Józsué Izráel szeme láttára: Nap, állj meg Gibeon felett, és Hold, az Ajjálon völgyében!
13 És megállt a nap, és a hold is, míg a nép bosszút nem állt ellenségein. Nincsen-e megírva Jásér könyvében? És megállt a nap az ég közepén, és nem sietett lenyugodni körülbelül egy teljes napig.
14 És nem volt olyan nap, mint ez, sem azelőtt, sem azután, hogy az ÚR meghallgatta volna ember szavát; mert az ÚR harcolt Izráelért.
15 Józsué pedig visszatért, és vele egész Izráel a gilgáli táborba.
16 De ez az öt király elmenekült, és elrejtőzött egy makkedai barlangban.
17 Jelentették Józsuénak, hogy az öt királyt elrejtőzve találták Makkedában, egy barlangban.
18 Józsué pedig monda: Gördítsetek nagy köveket a barlang szájára, és állítsatok mellé embereket, hogy őrizzék azokat!
19 Ne álljatok meg, hanem üldözzétek ellenségeiteket, és vágjátok le utolsóikat; ne engedjétek őket bemenni városaikba, mert az ÚR, a ti Istenetek adta őket a kezetekbe.
20 És lőn, hogy miután Józsué és Izráel fiai elvégezték a nagy öldöklést, mely egészen addig tartott, amíg teljesen elpusztították őket, a megmaradtak bementek a megerősített városokba.
21 És visszatért az egész nép békességgel Józsuéhoz a táborba Makkedába; senki sem szólt semmit Izráel fiai közül.
22 Akkor ezt mondta Józsué: Nyissátok ki a barlang száját, és hozzátok ki hozzám azt az öt királyt a barlangból!
23 És úgy cselekedtek, és kihozták elé a barlangból azt az öt királyt: Jeruzsálem királyát, Hebron királyát, Jarmút királyát, Lákis királyát és Eglon királyát.
24 És lőn, hogy mikor kivezették azokat a királyokat Józsuéhoz, előhíva Józsué Izráel minden férfiát, és monda a harcosok vezéreinek, akik vele mentek: Jertek ide, tegyétek lábaitokat ezeknek a királyoknak a nyakára! És ők odamentek, és lábaikat a nyakukra tették.
25 Józsué pedig monda nékik: Ne féljetek és ne rettegjetek, legyetek erősek és bátrak, mert így tesz az ÚR minden ellenségetekkel, akik ellen harcoltok.
26 Azután Józsué megverte őket, megölte, és felakasztotta őket öt fára; és estig akasztottak a fákon.
27 Naplementekor Józsué parancsára levették őket a fákról, és bevették a barlangba, amelyben elrejtőztek, és nagy köveket helyeztek a barlang szájába, amelyek mind a mai napig ott vannak.

28 Azon a napon elfoglalta Józsué Makkedát, és kard élére vonta, királyát pedig teljesen elpusztította, minden ott élő lelket is; senkit sem hagyott életben. Úgy tett Makkeda királyával, ahogyan Jerikó királyával tett.
29 Makkedából Józsué és vele az egész Izráel Libnába vonult, és harcolt Libna ellen.
30 Az ÚR pedig azt is Izráel kezébe adta királyával együtt, aki kard élére vetette azt, és minden lelket, aki benne volt, senkit sem hagyott életben, hanem úgy tett királyával, ahogyan Jerikó királyával tett.
31 Libnából Józsué pedig és vele az egész Izráel Lákisba vonult, tábort ütött ellene és harcolt ellene.
32 Az ÚR pedig Izráel kezébe adta Lákist, aki a második napon elfoglalta, és kard élére vetette a várost és mindazokat a lelkeket, akik benne voltak, egészen úgy, ahogyan Libnával tette.
33 Akkor feljött Hórám, Gézer királya, hogy segítsen Lákisnak, de Józsué annyira megverte őt és népét, hogy senkit sem hagyott életben.
34 Lákisból Józsué Eglonba vonult, és vele az egész Izráel, tábort ütöttek ellene, és harcoltak ellene.
35 És bevették azt azon a napon, és kard élére hányták, és mindazokat a lelkeket, akik benne voltak, teljesen elpusztította azon a napon, egészen úgy, ahogyan Lákissal tette.
36 Józsué pedig felment Eglonból, és vele az egész Izráel Hebronba, és harcoltak ellene.
37 Elfoglalták, és kard élére hányták, királyát és minden városát, és minden benne élő lelket; senkit sem hagyott életben, ahogyan Eglonnal tette, hanem teljesen elpusztította azt és minden benne élő lelket.
38 Visszatért Józsué Debirbe egész Izráellel, és harcolt ellene.
39 Bevette azt és királyát, és minden városát, és kard élére vetette őket, és minden lelket, aki benne volt, teljesen elpusztított; senkit sem hagyott életben. Ahogy Hebronnal cselekedett, úgy cselekedett Debirrel és királyával, ahogyan Libnával és királyával is cselekedett.
40 Józsué pedig legyőzte a hegyvidék, a délvidék, a völgy és a forrásvidék egész vidékét és minden királyukat; senkit sem hagyott életben, hanem teljesen elpusztított minden lelket, ahogyan megparancsolta az ÚR, Izráel Istene.
41 Józsué pedig verte őket Kádes-Barneától Gázáig, és Gósen egész földjét Gibeonig.
42 És mindezeket a királyokat és földjeiket egyszerre foglalta el Józsué, mert az ÚR, Izráel Istene harcolt Izráelért.
43 Visszatért Józsué és vele egész Izráel a gilgáli táborba.

A pogányok ideje

És kard élén hullanak el, és fogságba viszik őket minden nép közé, és Jeruzsálemet tiporják a pogányok, míglen betelnek a pogányok ideje. Lukács 21:24

A „pogányok ideje” egy bibliai prófétai kifejezés, amely Lukács 21:24-ből származik. Egy olyan történelmi időszakot ír le, amelyben a nem zsidó (pogány) nemzetek politikailag uralták Jeruzsálemet és a világügyeket. A tudósok általában úgy vélik, hogy ez a korszak a babiloni fogsággal kezdődött Kr. e. 586-ban, és Krisztus visszatéréséig tart.

A koncepció főbb elemei:

Próféciákban ered: A kifejezést Jézus használta a leghíresebben az Olajfák-hegyi beszédben, ahol megjövendölte, hogy Jeruzsálemet „a pogányok tiporják, míg be nem telik a pogányok ideje”.

Dániel látomásai: A koncepció mélyen kötődik a Dániel 2. fejezetében található próféciákhoz, amelyek a pogány világbirodalmak egymásutánját vázolják fel (Babilonnal kezdve), amelyeket végül Isten örök királysága fog felváltani.

A bibliatudósok és az eszkatológusok gyakran több teológiai elképzelésre osztják a „pogányok idejét”:

Politikai uralom: Jeruzsálem történelmi valósága, hogy idegen hatalmak ellenőrizték, a babiloniaktól és a rómaiaktól kezdve a későbbi birodalmakig a történelem során.

Az Egyház korszaka: Az az időszak, amelyben az evangélium üzenete elsősorban nem zsidó nemzetekhez terjedt.

„Idők” vs. „Teljesség”: Egyes teológusok különbséget tesznek a „pogányok ideje” (a politikai uralom fizikai idővonala) és a „pogányok teljessége” között (erről a Róma 11:25-ben esik szó, amely a nem zsidó hívők teljes lelki összegyűjtésére utal Isten üdvösségtervében).

A pogányok teljessége

Mert nem akarom, atyámfiai, hogy ne tudjátok ezt a titkot, hogy ne legyetek bölcsek a magatok kedvéért; hogy a vakság részben érte Izráelt, amíg a pogányok teljessége be nem megy. És így az egész Izráel megtartatik; amint meg van írva: „Jön Sionból a Szabadító, és elfordítja Jákóbtól a gonoszságot.” Róma 11:25-26

A „pogányok teljessége” egy prófétai fogalom, amely a Biblia King James-változatában, elsősorban a Róma 11:25-ben található. Arra az időszakra utal, amikor az evangéliumot elsősorban nem zsidóknak hirdetik. Ez a korszak akkor ér véget, amikor egy Isten által kijelölt számú pogány hitre jut Krisztusban, lehetővé téve Isten számára, hogy prófétai fókuszát ismét Izrael üdvösségére irányítsa.

A koncepció főbb elemei:

Az elsődleges igeszakasz: A Róma 11:25-ben Pál apostol egy „titkot” tár fel az egyház előtt: „Izráel részleges megvakítása, amíg a pogányok teljessége be nem megy.” Ez azt jelenti, hogy Izrael átmeneti lelki megkeményedése célt szolgál – megnyitja az ajtót a pogányok (a nem zsidó világ) előtt, hogy üdvösséget nyerjenek és Isten családjának részévé váljanak.

Görög szótő: A „teljesség” szó ebben az összefüggésben a görög pleróma szóból származik, amely teljes számot, beteljesedést vagy bőséget jelent. Általában a pogányok teljes, tökéletes aratására utal, akiket Isten a jelenlegi egyházi korszakban meg akar menteni.

Kapcsolat a „Pogányok ideje” című művel:
Ez a koncepció Lukács 21:24-hez kapcsolódik, ahol Jézus a „pogányok idejéről” beszél – egy elhúzódó időszakról, amelyet a pogányok Jeruzsálem és a zsidó nép feletti uralma jellemez. A „pogányok teljessége” ennek a korszaknak a végét jelzi, amely után Izrael vaksága megszűnik, hogy „egész Izrael üdvözüljön”, ahogy a Róma 11:26-ban olvashatjuk.

Máté 24

1 Jézus pedig kiment, és továbbment a templomból; tanítványai pedig odamentek hozzá, hogy megmutassák neki a templom épületeit.

2 Jézus pedig monda nékik: Nem látjátok mindezeket? Bizony mondom néktek: Nem marad itt kő kövön, melyet le ne rombolnának.
3 Mikor pedig az Olajfák hegyén üle, a tanítványok külön odamenének hozzá, és ezt kérdezék: Mondd meg nékünk, mikor lesznek ezek, és mi lesz a te eljövetelednek és a világ végének jele?
4 Jézus pedig felelvén, monda nékik: Meglássátok, hogy valaki el ne hitessen titeket!
5 Mert sokan jönnek majd az én nevemben, és ezt mondják: Én vagyok a Krisztus; és sokakat elhitetnek.
6 Hallani fogtok háborúkról és háborúk híreiről; meglássátok, hogy meg ne rémüljetek; mert mindezeknek meg kell lenniük, de ez még nem a vég.
7 Mert nemzet nemzet ellen és ország ország ellen támad, és lesznek éhségek, járványok és földrengések mindenfelé.
8 Mindez a fájdalmak kezdete.
9 Akkor nyomorgatásra adnak majd titeket, és megölnek titeket, és gyűlöletesek lesztek minden nép előtt az én nevemért.
10 És akkor sokan megbotránkoznak, és elárulják egymást, és gyűlölni fogják egymást.
11 Sok hamis próféta támad, és sokakat elhitetnek.
12 És mivelhogy megsokasodik a gonoszság, sokakban kihűl a szeretet.
13 De aki mindvégig kitart, az üdvözül.
14 És az Isten országának ezt az evangéliumát prédikálni fogják az egész világon bizonyságul minden népnek; és akkor jön el a vég.
15 Mikor azért látjátok majd, hogy a pusztító utálatosság, amelyről Dániel próféta szólott, ott áll a szent helyen – aki olvassa, értse meg!
16 Akkor akik Júdeában lesznek, meneküljenek a hegyekbe;
17 Aki a háztetőn van, ne jöjjön le, hogy valamit kivigyen házából;
18 Aki a mezőn lesz, ne térjen vissza, hogy elvigye a ruháját.
19 Jaj a terhes és szoptató asszonyoknak azokon a napokon!
20 Imádkozzatok pedig, hogy a ti futásotok ne télen legyen, se szombatnapon;
21 Mert akkor nagy nyomorúság lesz, amilyen nem volt a világ kezdete óta mind ez ideig, és nem is lesz soha.
22 És ha azok a napok meg nem rövidíttetnének, egyetlen test sem üdvözülne; de a választottakért megrövidíttetnek azok a napok.
23 Ha akkor valaki azt mondja nektek: Íme, itt a Krisztus, vagy: Ott; ne higgyétek.
24 Mert hamis Krisztusok és hamis próféták támadnak, és nagy jeleket és csodákat tesznek; annyira, hogy ha lehet, még a választottakat is elhitessék.
25 Íme, már megmondtam nektek.
26 Ha tehát azt mondják nektek: Íme, a pusztában van, ne menjetek ki; íme, a titkos kamrákban van, ne higgyétek el!
27 Mert ahogyan a villámlás keletről támad, és ellátszik egész nyugatig, úgy lesz az Emberfiának eljövetele is.
28 Mert ahol a tetem lesz, oda gyűlnek a sasok is.
29 Közvetlenül ama napok nyomorúsága után elsötétedik a nap, a hold nem fénylik, a csillagok lehullanak az égről, és az egek erősségei megrendülnek.
30 És akkor megjelenik az Emberfia jele az égen; és akkor jajgat a föld minden népe, és meglátják az Emberfiát eljönni az ég felhőiben hatalommal és nagy dicsőséggel.
31 És elküldi angyalait nagy trombitaszóval, és összegyűjtik az ő választottait a négy égtáj felől, az ég egyik végétől a másik végéig.
32 Tanuljátok meg pedig a fügefáról a példázatot: Mikor már zsendül az ága és levelet hajt, tudjátok, hogy közel van a nyár.
33 Így ti is, amikor mindezeket látjátok, tudjátok meg, hogy közel van, az ajtó előtt.

34 Bizony mondom nektek: el nem múlik ez a nemzedék, amíg mindezek be nem teljesednek.
35 Az ég és a föld elmúlnak, de az én szavaim el nem múlnak.
36 Arról a napról és óráról pedig senki sem tud, sem az ég angyalai, sem, csak az én Atyám egyedül.
37 Amilyenek Noé napjaiban voltak, olyan lesz az Emberfiának eljövetele is.
38 Mert ahogyan az özönvíz előtti napokban ettek, ittak, házasodtak és férjhez mentek, egészen addig a napig, amíg Noé be nem ment a bárkába,
39 És semmit sem vettek észre, mígnem eljött az özönvíz, és mindnyájukat elragadta; így lesz az Emberfiának eljövetele is.
40 Akkor ketten lesznek a mezőn; az egyiket felveszik, a másikat otthagyják.
41 Két asszony őröl majd a malomban; az egyiket felveszik, a másikat otthagyják.
42 Vigyázzatok tehát, mert nem tudjátok, mely órában jön el a ti Uratok.
43 Azt pedig jegyezzétek meg, hogy ha tudná a ház ura, melyik őrségidőben jön el a tolvaj, virrasztana, és nem engedné betörni a házába.
44 Legyetek tehát ti is készen, mert abban az órában jön el az Emberfia, amelyikben nem is gondoljátok.
45 Ki hát a hű és bölcs szolga, akit az ura gondviselővé tett háznépe fölé, hogy idejében eledelt adjon nekik?
46 Boldog az a szolga, akit az ura, amikor megérkezik, így talál.
47 Bizony mondom nektek, hogy minden jószága fölé gondviselővé teszi őt.
48 Ha pedig ama gonosz szolga azt mondja szívében: Késlekedik még az én uram;
49 És elkezdi verni szolgatársait, és enni és inni a részegekkel;
50 Annak a szolgának az ura megjön, amely napon nem várja, és amely órában nem gondolja,
51 És kettévágatják őt, és a képmutatók sorsára juttatják; ott lesz sírás és fogcsikorgatás.

Márk 13

1 És mikor kiment a templomból, egyik tanítványa így szólt hozzá: Mester, nézd, micsoda kövek és micsoda épületek vannak itt!
2 Jézus pedig felelvén, monda néki: Látod ezeket a nagy épületeket? Nem marad bennük kő kőn, melyet le ne rombolnának.
3 Amikor pedig az Olajfák hegyén ült, a templommal szemben, Péter, Jakab, János és András külön megkérdezték tőle:
4 Mondd meg nekünk, mikor lesznek ezek, és mi lesz a jel, amikor mindezek beteljesednek?
5 Jézus pedig felelvén nékik, kezdé mondani: Vigyázzatok, hogy valaki el ne hitessen titeket!
6 Mert sokan jönnek majd az én nevemben, és ezt mondják: Én vagyok a Krisztus; és sokakat elhitetnek.
7 Mikor pedig háborúkról és háborúk híreiről hallotok, ne rémüljetek meg; mert ezeknek meg kell történniük; de még nem itt a vég.
8 Mert nemzet támad nemzet ellen és ország ország ellen; földrengések lesznek mindenfelé, éhínségek és nyomorúságok: ezek a nyomorúságok kezdetei.
9 Vigyázzatok magatokra, mert törvényszékeknek adnak át titeket, a zsinagógákban megvernek titeket, és helytartók és királyok elé állítanak titeket énértem, tanúságtételül ellenük.
10 És előbb hirdettetni kell az evangéliumot minden nép között.
11 Mikor pedig elvisznek titeket és átadnak, ne aggodalmaskodjatok előre, mit mondjatok, se ne gondolkodjatok; hanem azt mondjátok, a mit abban az órában megadnak nektek; mert nem ti vagytok, akik szóltok, hanem a Szentlélek.
12 Halálra adja majd testvér testvérét, apa fiát, gyermekek pedig szüleik ellen támadnak, és halálra adják őket.
13 És gyűlöletesek lesztek mindenki előtt az én nevemért; de aki mindvégig kitart, az üdvözül.

14 Mikor pedig látjátok majd, hogy a pusztító utálatosság, amelyről Dániel próféta szólott, ott áll, ahol nem kellene – aki olvassa, értse meg! –, akkor akik Júdeában lesznek, meneküljenek a hegyekbe.
15 Aki pedig a háztetőn lesz, ne menjen le a házba, se ne menjen be, hogy valamit kivigyen házából.
16 Aki pedig a mezőn lesz, ne forduljon vissza, hogy felvegye a ruháját.
17 Jaj pedig a terhes és szoptató asszonyoknak azokon a napokon!
18 Imádkozzatok pedig, hogy a menekülésetek ne télen legyen.
19 Mert azokban a napokban olyan nyomorúság lesz, amilyen nem volt a teremtés kezdetétől fogva, amelyet Isten teremtett, mind e mai napig, és nem is lesz.
20 És ha az Úr nem rövidítette volna meg azokat a napokat, egyetlen test sem menekülhetne meg; de a választottakért, akiket kiválasztott, megrövidítette azokat a napokat.
21 Ha pedig akkor valaki azt mondja nektek: Ímé, itt a Krisztus; vagy: Ímé, amott; ne higgyetek neki;
22 Mert hamis Krisztusok és hamis próféták támadnak, és jeleket és csodákat tesznek, hogy elhitessék, ha lehet, még a választottakat is.
23 De ti vigyázzatok: íme, előre megmondtam nektek mindent.
24 De azokban a napokban, ama nyomorúság után, a nap elsötétedik, és a hold nem fénylik,
25 És az ég csillagai lehullanak, és az égben lévő hatalmasságok megrendülnek.
26 És akkor meglátják az Emberfiát eljönni a felhőkben nagy hatalommal és dicsőséggel.
27 És akkor elküldi angyalait, és összegyűjti választottait a négy égtáj felől, a föld végső határától az ég végső határáig.
28 Tanuljátok meg pedig a fügefáról a példázatot: Mikor már zsendül az ága és levelet hajt, tudjátok, hogy közel a nyár.
29 Azonképpen ti is, amikor látjátok, hogy ezek megtörténnek, tudjátok meg, hogy közel van, az ajtó előtt.
30 Bizony mondom nektek, hogy ez a nemzedék el nem múlik, amíg mindezek meg nem történnek.
31 Az ég és a föld elmúlnak, de az én szavaim nem múlnak el.
32 Arról a napról és óráról pedig senki sem tud, sem az angyalok, akik a mennyben vannak, sem a Fiú, csak az Atya.
33 Vigyázzatok, vigyázzatok és imádkozzatok, mert nem tudjátok, mikor jön el az idő.
34 Mert az Emberfia olyan, mint egy messze útra kelő ember, aki elhagyta házát, hatalmat adott szolgáinak, és mindenkinek a maga dolgát, a kapusnak pedig megparancsolta, hogy vigyázzon.
35 Vigyázzatok tehát, mert nem tudjátok, mikor érkezik meg a ház ura: este vagy éjfélkor, kakasszókor vagy reggel?
36 Nehogy hirtelen megérkezve alva találjon titeket.
37 Amit pedig nektek mondok, mindenkinek mondom: Vigyázzatok!

Lukács 21

1 Feltekintett, és látta, hogy a gazdagok adományaikat a perselybe dobják.
2 És látott egy szegény özvegyet is, aki két fillért dobott bele.
3 És monda: Bizony mondom néktek, hogy ez a szegény özvegy többet dobott be mindnyájuknál:
4 Mert mindezek a feleslegükből adtak Istennek szánt áldozatokra, ő pedig a szegénységéből dobta be mindazt, amije volt.
5 Mikor pedig némelyek a templomról beszéltek, hogy az szép kövekkel és ajándékokkal van felékesítve, ő ezt mondta:
6 Eljönnek majd azok a dolgok, amiket láttok, és eljönnek a napok, amikor kő kövön nem marad, melyet le ne rombolnának.
7 És megkérdezték tőle, mondván: Mester, mikor lesznek ezek? És mi lesz a jel, mikor ezek beteljesednek?

8 És monda: Vigyázzatok, nehogy félrevezessenek titeket; mert sokan jönnek majd az én nevemben, akik ezt mondják: Én vagyok a Krisztus; és az idő közeleg; ne menjetek tehát utánuk.
9 Mikor pedig háborúkról és lázadásokról hallotok, ne rettegjetek; mert ezeknek előbb meg kell történniük; de nem jön el azonnal a vég.
10 Akkor ezt mondta nekik: Nemzet támad nemzet ellen, és ország ország ellen.
11 És mindenfelé nagy földrengések lesznek, éhségek és járványok; és félelmetes látványok és nagy jelek lesznek az égből.
12 De mindezek előtt kezet vetnek rátok, és üldözni fognak titeket, átadva titeket a zsinagógáknak és börtönöknek, királyok és helytartók elé állítva titeket az én nevemért.
13 És bizonyságul fog hozzátok fordulni.
14 Határozzátok el azért szívetekben, hogy ne gondolkodjatok előre, mit feleljetek:
15 Mert én adok nektek szájat és bölcsességet, amelynek egyetlen ellenségetek sem tud majd ellentmondani vagy ellenállni.
16 Elárulnak titeket szülők, testvérek, rokonok és barátok is, sőt némelyeket megölnek közületek.
17 És gyűlöletesek lesztek minden ember előtt az én nevemért.
18 De nektek egy hajszál sem vész el a fejetekről.
19 Türelemmel birtokoljátok lelketeket.
20 És amikor látjátok majd, hogy Jeruzsálemet seregek veszik körül, akkor tudjátok meg, hogy elközelgett az ő pusztulása.
21 Akkor akik Júdeában lesznek, meneküljenek a hegyekbe, és akik annak közepén lesznek, menjenek ki onnan, és akik a tartományokban lesznek, ne menjenek be oda.
22 Mert ezek a bosszúállás napjai, hogy beteljesedjenek mind azok, amik megírattak.
23 Jaj pedig a terhes és szoptató anyáknak azokban a napokban! Mert nagy nyomorúság lesz e földön, és harag sújtja ezt a népet.
24 Kard élén hullanak el, fogságba viszik őket minden nép közé, Jeruzsálemet pedig tiporják a pogányok, míglen betelnek a pogányok ideje.
25 És lesznek jelek a napban, a holdban és a csillagokban; és a földön a népek szorongása és kétségbeesése; a tenger és a hullámok zúgnak;
26 Az emberek szíve elhalkul a félelem miatt, és várva azokat, amik a földre következnek; mert az ég erősségei megrendülnek.
27 És akkor meglátják az Emberfiát eljönni felhőben, hatalommal és nagy dicsőséggel.
28 És amikor ezek elkezdődnek, akkor nézzetek fel, és emeljétek fel fejeteket, mert közeledik a megváltásotok.
29 És monda nékik egy példázatot: Nézzétek meg a fügefát és a fákat mind;
30 Amikor már kihajtanak, látjátok és magatoktól tudjátok, hogy közel van a nyár.
31 Így ti is, amikor látjátok, hogy ezek megtörténnek, tudjátok meg, hogy közel van az Isten országa.
32 Bizony mondom nektek: Ez a nemzedék el nem múlik, míg minden be nem teljesedik.
33 Az ég és a föld elmúlnak, de az én szavaim nem múlnak el.
34 Vigyázzatok pedig magatokra, hogy valamikor meg ne nehezedjen szívetek dobzódástól, részegségtől és az élet gondjaitól, és az a nap váratlanul rátok ne jöjjön.
35 Mert csapdaként fog elérkezni mindazokra, akik az egész föld színén laknak.
36 Vigyázzatok tehát, és szüntelenül imádkozzatok, hogy méltók lehessetek arra, hogy elkerüljétek mindazokat, amik történni fognak, és megállhassatok az Emberfia előtt.
37 Nappal a templomban tanított, éjszakára pedig kiment, és azon a hegyen tartózkodott, amelyet Olajfák hegyének neveznek.
38 És kora reggel az egész nép odament hozzá a templomba, hogy hallgassa őt.

Mózes öt könyve

Az Úr pedig monda Ábrámnak: Menj ki a te földedből, a te rokonságod közül, és a te atyád házából, arra a földre, a melyet én mutatok néked. És nagy néppé teszlek téged, és megáldalak téged, és naggyá teszem a te nevedet, és áldás leszel. És megáldom azokat, a kik téged áldanak, és megátkozom azt, a ki téged átkoz, és te benned nyer áldást a föld minden nemzetsége. 1Mózes 12:1-3

Ugyanazon a napon kötött az ÚR szövetséget Ábrámmal, mondván: A te utódaidnak adtam ezt a földet Egyiptom folyójától a nagy folyóig, az Eufrátesz folyóig: a kénieket, kenizzieket, kadmonitákat, hettitákat, perizzieket, refaiták, amoriták, kánaániták, girgásiták és jebusziták. 1Mózes 15:18-21

„És neked adom, és utánad a te magodnak azt a földet, amelyen jövevény vagy, Kánaán egész földjét örök birtokul, és én leszek nekik Istenük.” 1Mózes 17:8

És szóla Isten Mózesnek, és monda néki: Én vagyok az ÚR! És megjelentem Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak a Mindenható Isten nevében, de az én nevemmel, ÚRral, nem voltam ismert előttük. És megkötöttem velük szövetségemet is, hogy nekik adom Kánaán földjét, járásuk földjét, amelyen jövevények voltak. 2Mózes 6:2-4
Én vagyok az ÚR, a ti Istenetek, aki kihoztalak titeket Egyiptom földjéről, hogy nektek adjam Kánaán földjét, és hogy Istenetek legyek. 3Mózes 25:38

Forduljatok meg, és induljatok útnak, és menjetek az Emoreusok hegyére és mindazokhoz a helyekhez, amelyek körülveszik őket: a síkságon, a hegyen, a völgyben, délen és a tengerparton, a kánaániták földjére és a Libánonra, a nagy folyóig, az Eufrátesz folyóig. Íme, elétek adtam ezt a földet: menjetek be, és vegyétek birtokba azt a földet, amelyről megesküdött az ÚR atyáitoknak, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak, hogy nekik adja, és utánuk magvának. 5Mózes 1:7-8

Mert ha szorgalmasan megtartjátok mind ezeket a parancsolatokat, amelyeket én parancsolok nektek, hogy teljesítsétek azokat, szeressétek az URat, a ti Isteneteket, járjatok minden ő útján, és ragaszkodjatok hozzá: akkor kiűzi az ÚR mindezeket a népeket előletek, és nagyobb és erősebb népeket birtokoltok nálatok. Minden hely, ahová lábatok talpa lép, a tiétek lesz: a pusztától és a Libánontól kezdve az Eufrátesz folyóvíztől a legvégső tengerig lesz határotok; senki sem állhat meg előttetek; mert félelmet és rettegést támaszt az ÚR, a ti Istenetek az egész földön, amelyre léptek, ahogyan megmondta nektek. 5Mózes 11:22-25

Menj fel erre az Abarim hegyre, a Nébó hegyére, amely Moáb földjén van, Jerikóval szemben, és nézd meg Kánaán földjét, amelyet Izráel fiainak adok birtokul! 5Mózes 32:49

Történelem

Mózesnek, az ÚR szolgájának halála után így szólt az ÚR Józsuéhoz, Nún fiához, Mózes szolgájához: „Mózes, az én szolgám meghalt. Most azért kelj fel, menj át ezen a Jordánon te és ez az egész nép arra a földre, amelyet én adok nekik, Izráel fiainak. Minden helyet, amelyet lábad talpa betakar, nektek adtam, ahogyan megmondtam Mózesnek. A pusztától és innen a Libánontól egészen a nagy folyóig, az Eufrátesz folyóig, a hettiták egész földje és a nagy tenger napnyugat felé lesz a határotok. Senki sem állhat meg előtted életed minden napján. Ahogyan Mózessel is vele voltam,

úgy veled is leszek. Nem hagylak el, és nem hagylak el. Légy erős és bátor, mert ennek a népnek fogod örökségül megosztani azt a földet, amelyről megesküdtem atyáiknak, hogy nekik adom." Józsué 1:1-6

Ezek pedig azok a területek, amelyeket örökségül vettek Izráel fiai Kánaán földjén, amelyeket Eleázár pap és Józsué, Nún fia, meg Izráel fiai törzseinek atyáinak fejei örökségül adtak nekik. Józsué 14:1

Dávid legyőzte Hadadézert is, Rehob fiát, Cóba királyát, amikor az az Eufrátesz folyónál lévő határát visszaszerezni készült. (2Sámuel 8:3)

Arról a szövetségről, amelyet Ábrahámmal kötött, és Izsáknak tett esküjéről, és megerősítette azt Jákóbnak törvényül, Izraelnek pedig örök szövetségül, mondván: Neked adom Kánaán földjét, örökségetek sorsát, amikor még kevesen, kevesen és jövevények voltatok abban. Krónikák első könyve 16:16-19

Krónikák 1. könyve 18:3 Dávid pedig megverte Hadadézert, Cóba királyát Hamátban, amikor az elindult, hogy megszilárdítsa uralmát az Eufrátesz folyó mellett.

Költészet

Áldott az a nép, amelynek Istene az ÚR, és az a nép, amelyet örökségül választott magának. Zsoltárok 33:12

Mely szövetséget kötött Ábrahámmal, és az Izsáknak tett esküjét, és megerősítette azt Jákóbnak törvényül, Izraelnek örök szövetségül, mondván: Neked adom Kánaán földjét, örökségül, mikor még csak kevesen valának szám szerint, igen, igen kevesen, és jövevények azon. Zsoltárok 105:9-12

Aki nagy népeket győzött le, hatalmas királyokat ölt meg: Szihont, az amoriták királyát, Ógot, Básán királyát és Kánaán minden országát. Földjüket örökségül adta, örökségül népének, Izráelnek. Neved, URam, örökké megmarad, emlékezeted, URam, nemzedékről nemzedékre megmarad. Zsoltárok 135:10-13

Jóslat

És azon a napon lesz Isai gyökere, amely zászlóként áll majd a népnek, és a pogányok keresni fogják azt, és nyugalma dicsőséges lesz. És lészen azon a napon, hogy az Úr másodszor is kinyújtja kezét, hogy visszaszerezze népe maradékát, amely megmarad Asszíriából, Egyiptomból, Patrószból, Kúsból, Elámból, Sineárból, Hamátból és a tenger szigeteiről. És zászlót állít a népeknek, és összegyűjti Izráel szétszórtjait, és Júda szétszórtjait a föld négy sarkából összegyűjti. Ézsaiás 11:10-12

És lészen azon a napon, hogy az ÚR elválasztja a folyó medrétől Egyiptom folyamáig, és egyenként összegyűjtetitek majd titeket, Izráel fiai. És lészen azon a napon, hogy megfújják a nagy kürtöt, és eljönnek azok, akik Asszíria földjén elpusztultak, és az Egyiptom földjén szétszórt népek, és imádják az URat a szent hegyen, Jeruzsálemben. Ézsaiás 27:12-13

De most ezt mondja az ÚR, aki teremtett téged, Jákób, és aki formált téged, Izrael: Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy! Ha vizeken kelsz át, veled leszek, ha folyókon, azok el nem sodornak; ha tűzön jársz át, nem perzselsz meg, a láng nem perzsel meg. Mert én vagyok az ÚR, a te Istened, Izráel Szentje, a te megmentőd. Váltságdíjul adtam Egyiptomot, Etiópiát és Szebát érted. Mivel kedves voltál a szemeimben, tisztelt voltál, és szerettelek téged, ezért adok helyetted embereket és népeket életedért. Ne félj, mert veled vagyok! Elhozom magodat keletről, és összegyűjtelek nyugatról. Északnak azt mondom: Add ide! Délnek pedig: Ne tarts vissza! Hozzátok ide fiaimat messziről, leányaimat a föld széléről! Mindenkit, akit az én nevemről neveznek, mert dicsőségemre teremtettem, én formáltam, én alkottam őt. Ézsaiás 43:1-7

Hallgassatok rám, ti szigetek, és figyeljetek, ti távoli népek! Az ÚR hívott el engem anyám méhétől fogva, anyám méhétől fogva emlékezett nevemről. Számat éles karddá tette, keze árnyékában rejtett el, fényes nyíllá tett engem, tegezében rejtett el engem, és ezt mondta nekem: Szolgám vagy, Izrael, benne fogok dicsőülni! Akkor ezt mondtam: Hiába fáradoztam, erőmet semmire és semmire pazaroltam. Bizony, az ÚRnál van az én ítéletem, és munkám Istenemnél. Most pedig – mondja az ÚR, aki engem anyám méhétől fogva szolgájává formált, hogy Jákóbot visszahozzam hozzá –, ha Izráel még nem is gyűjtetik össze, dicsőséges leszek az ÚR szemében, és Istenem lesz az én erősségem. És monda: Könnyű, hogy szolgám légy Jákób törzseinek feltámasztásában és Izráel megmentettjeinek visszahozásában. És adlak téged világosságul a pogányoknak, hogy légy üdvösségem a földkerekség végéig. Ézsaiás 49:1-6

Mert a férjed a Teremtőd, a Seregek Ura az ő neve, és megváltód Izrael Szentje, az egész föld Istenének fogják hívni. Mert elhagyott és megtört lelkű asszonyként hívott téged az ÚR, ifjú feleségként, akit megtagadtak tőled – mondja Istened. Egy rövid szempillantásra elhagytalak, de nagy irgalmassággal összegyűjtelek. Kis haragomban egy pillanatra elrejtettem előled arcomat, de örök irgalmassággal irgalmazok neked – mondja megváltód, az ÚR. Ézsaiás 54:5-8

Az Úr Isten, aki összegyűjti Izráel szétszórtjait, ezt mondja: Még másokat is gyűjtök hozzá azokon kívül, akik hozzá egybegyűltek. Ézsaiás 56:8

Jaj a pásztoroknak, akik elpusztítják és szétszórják legelőm juhait! – mondja az ÚR. Azért így szól az ÚR, Izráel Istene a népemet legeltető pásztorokról: Szétszórtátok nyájamat, elűztétek őket, és nem vigyáztatok rájuk. Íme, megbüntetlek benneteket cselekedeteitek gonoszsága miatt – mondja az ÚR. Összegyűjtöm nyájam maradékát minden országból, ahová elűztem őket, és visszahozom őket aklába, és szaporodni fognak, sokasodni fognak. Pásztorokat rendelek föléjük, akik legeltetik őket, és nem félnek többé, nem rettegnek, és nem fogynak el – mondja az ÚR. Jeremiás 23:1-4

Bizony, ezt mondja a Seregek Ura, Izráel Istene az edényekről, amelyek megmaradtak az Úr házában, Júda királyának házában és Jeruzsálemben: Babilonba viszik őket, és ott lesznek mindaddig a napig, amíg meglátogatom őket – mondja az Úr –, akkor felhozom és visszahozom őket erre a helyre. Jeremiás 27:21-22

Mert én tudom, mit gondolok rólatok – mondja az ÚR –, békesség gondolatait, nem rosszat, hogy reményteljes véget adjak nektek. Akkor majd segítségül hívtok engem, elmentek, és imádkoztok hozzám, és én meghallgatlak titeket. Kerestek majd engem, és megtaláltok, ha teljes szívetekből kerestek. És megtaláltok majd – mondja az ÚR –, és visszahozlak titeket fogságból, és összegyűjtelek titeket minden nép közül, és minden helyről, ahová kiűztelek titeket – mondja az ÚR –, és visszahozlak titeket arra a helyre, ahonnan fogságba vittelek titeket. Jeremiás 29:11-14

Mert ezt mondja az ÚR: Örvendezzetek Jákóbnak, ujjongjatok a népek fejei között! Hirdessétek, dicsérjétek, és mondjátok: Uram, szabadítsd meg népedet, Izráel maradékát! Íme, elhozom őket észak földjéről, összegyűjtöm őket a föld széleiről, és velük együtt a vakokat és sántákat, a terhes asszonyt és a szülő asszonyt is; nagy sokaság tér oda vissza. Sírás közben jönnek, és könyörgéssel vezetem őket; egyenes úton vezetem őket a vizek folyói mellett, amelyen nem botlanak meg; mert én vagyok Izráel atyja, és Efraim az én elsőszülöttem. Halljátok az ÚR szavát, ti népek, hirdessétek a távoli szigeteken, és mondjátok: Aki szétszórta Izráelt, az gyűjti össze őt, és megőrzi, mint a pásztor a nyáját. Mert megváltotta az ÚR Jákóbot, és megszabadította őt annak kezéből, aki erősebb volt nála. Jeremiás 31:7-11

Most azért ezt mondja az ÚR, Izráel Istene, e város felől, amelyről azt mondjátok: Kard, éhség és dögvész által adatik Babilon királyának kezébe: Íme, összegyűjtöm őket minden országból, ahová haragomban, dühömben és nagy indulatomban űztem őket, és visszahozom őket erre a helyre, és biztonságban laknak majd. És népemmé lesznek, én pedig Istenük leszek. Egy szívet és egy utat adok nekik, hogy féljenek engem mindörökké, a saját javukra és gyermekeik javára. Örök szövetséget kötök velük, hogy nem fordulok el tőlük, hogy jót tegyek velük, hanem félelmemet adom a szívükbe, hogy el ne távozzanak tőlem. Örülni fogok nekik, ha jót teszek velük, és teljes szívemmel és teljes lelkemmel biztosan elültetem őket ebbe a földbe. Mert ezt mondja az ÚR: Ahogyan mind ezt a nagy veszedelmet ráhoztam erre a népre, úgy hozom rájuk mind a jót, amit ígértem nekik. Jeremiás 32:36-42

Így szólt hozzám az ÚR igéje: Emberfia, a te testvéreid, a te testvéreid, rokonaid és Izráel egész háza azok, akiknek Jeruzsálem lakói ezt mondták: Távozzatok az ÚRtól! Nekünk adatott ez a föld birtokul. Ezért mondd: Így szól az Úr Isten: Messzire vetettem őket a pogányok közé, és szétszórtam őket az országokba, mégis kis szentélyük leszek nekik azokban az országokban, ahová jönnek. Ezért mondd: Így szól az Úr Isten: Összegyűjtlek titeket a népek közül, és egybegyűjtelek titeket az országokból, amelyekbe szétszóródtatok, és nektek adom Izráel földjét. Oda mennek, és eltávolítják onnan minden utálatosságát és minden utálatosságát. Egy szívet adok nekik, és új lelket adok belétek. És kiveszem a kőszívet testükből, és hússzívet adok nekik, hogy az én rendelkezéseim szerint járjanak, és megtartsák törvényeimet, és teljesítsék azokat; és ők lesznek az én népem, és én leszek az ő Istenük. Ezékiel 11:14-20

És kivezetlek titeket a népek közül, és összegyűjtelek titeket az országokból, amelyekbe szétszóródtatok, erős kézzel, kinyújtott karral és kiontott haraggal. Kedves illatotokban fogadlak el titeket, amikor kivezetlek titeket a népek közül, és összegyűjtelek titeket az országokból, amelyekbe szétszórattatok, és megszentellek bennetek a pogányok előtt. És megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR, amikor beviszlek titeket Izráel földjére, arra a földre, amelyért felemeltem kezemet, hogy odaadjam atyáitoknak. Ezékiel 20:34,41-42

Így szól az Úr Isten: Mikor összegyűjtöm Izráel házát a népek közül, akik közé szétszórattak, és megszenteltetem magam bennük a pogányok szeme láttára, akkor lakni fognak földjükön, amelyet szolgámnak, Jákóbnak adtam. Biztonságban laknak majd benne, házakat építenek és szőlőket ültetnek, és bizalommal laknak majd, mikor ítéletet tartok mindazokon, akik körülöttük megvetik őket, és megtudják, hogy én vagyok az Úr, az ő Istenük. Ezékiel 28:25-26

Mert ezt mondja az Úr Isten: Íme, én is megkeresem és gondozom juhaimat. Ahogy a pásztor gondozza nyáját, amikor szétszóródott juhai között van, úgy keresem én is juhaimat, és kiszabadítom őket minden helyről, ahová szétszóródtak felhős és sötét napon. Kihozom őket a népek közül, összegyűjtöm az országokból, beviszem földjükre, és legeltetem őket Izrael hegyein, a folyók mellett,

és az ország minden lakott helyén. Jó legelőn legeltetem őket, Izrael magas hegyein lesz aklában; ott fekszenek majd jó aklában, és kövér legelőn legelnek Izrael hegyein. Legeltetem juhaimat, és lefektetem őket – mondja az Úr Isten. Megkeresem az elveszettet, és visszahozom az elűzöttet, bekötözöm a töröttet, és megerősítem a beteget; a kövért és erőset pedig elpusztítom, igazságosan legeltetem őket. Ezékiel 34:11-16

Ezért mondd meg Izráel házának: Így szól az Úr Isten: Nem tiértetek teszem ezt, Izráel háza, hanem az én szent nevemért, amelyet meggyaláztatok a pogányok között, ahová mentetek. És megszentelem az én nagy nevemet, amelyet meggyaláztak a pogányok között, amelyet meggyaláztatok közöttük; és megtudják a pogányok, hogy én vagyok az Úr – mondja az Úr Isten –, amikor megszentellek bennetek a szemük láttára. Mert kiveszlek titeket a pogányok közül, és összegyűjtelek titeket minden országból, és beviszlek titeket a saját földetekre. Akkor tiszta vizet hintek rátok, és megtisztultok; minden tisztátalanságotoktól és minden bálványaitoktól megtisztítalak titeket. És új szívet adok nektek, és új lelket adok belétek; és elveszem a kőszívet a testetekből, és hússzívet adok nektek. És az én lelkemet adom belétek, és azt teszem, hogy az én rendelkezéseim szerint járjatok, és az én törvényeimet megtartsátok és teljesítsétek. És azon a földön laktok, a melyet a ti atyáitoknak adtam; és az én népem lesztek, és én a ti Istenetek leszek. Ezékiel 36:22-28

És ezt mondd nékik: Így szól az Úr Isten: Íme, én felveszem Izráel fiait a pogányok közül, a hová mentek, és összegyűjtöm őket mindenfelől, és beviszem őket az ő földjükre. És egy néppé teszem őket azon a földön, Izráel hegyein, és egy király lesz mindnyájuk királya; és nem lesznek többé két néppé, és nem oszlanak többé két királyságra. És nem fertőztetik meg magukat többé bálványaikkal, utálatosságaikkal és semmiféle vétkükkel; hanem megszabadítom őket minden lakóhelyükről, amelyben vétkeztek, és megtisztítom őket; és az én népem lesznek, és én az ő Istenük leszek. És az én szolgám, Dávid lesz a királyuk, és mindnyájuknak egy pásztora lesz; és az én ítéleteim szerint járnak, és megtartják rendeléseimet, és teljesítik azokat. És lakni fognak azon a földön, amelyet Jákóbnak, az én szolgámnak adtam, amelyben atyáitok laktak; És ott fognak lakni ők, gyermekeik és gyermekeik gyermekei mindörökké, és az én szolgám, Dávid lesz a fejedelmük mindörökké. És békesség szövetségét kötöm velük; örökkévaló szövetség lesz az velük; és elhelyezem és megsokasítom őket, és szentélyemet közéjük helyezem mindörökké. És hajlékom velük lesz, és az ő Istenük leszek, és ők az én népem lesznek. És megtudják a pogányok, hogy én, az ÚR, szentelem meg Izráelt, amikor szentélyem közöttük lesz mindörökké. Ezékiel 37:21-28

Azért ezt mondja az Úr Isten: Most visszahozom Jákób foglyait, és irgalmazok Izráel egész házának, és féltékeny leszek szent nevemért. Miután viselni fogják gyalázatukat és minden vétküket, amellyel vétkeztek ellenem, amikor biztonságban laktak földjükön, és senki sem rettentette meg őket. Amikor visszahozom őket a népek közül, és összegyűjtöm őket ellenségeik földjéről, és megszentelem magam bennük sok nép szeme láttára, akkor megtudják, hogy én vagyok az Úr, az ő Istenük, aki fogságba vittem őket a pogányok közé. Összegyűjtöttem őket földjükre, és senkit sem hagyok ott többé közülük. Nem rejtem el többé arcomat előlük, mert kiöntöttem lelkemet Izráel házára – mondja az Úr Isten. Ezékiel 39:25-29

Izráel fiainak száma pedig annyi lesz, mint a tenger homokja, amelyet nem lehet megmérni és megszámlálni; és lészen, hogy azon a helyen, ahol ezt mondták nekik: Nem vagytok az én népem, ott ezt mondják nekik: Az élő Isten fiai vagytok. Akkor összegyűlnek Júda fiai és Izráel fiai, egy fejedelemmé válnak, és feljönnek az országból; mert nagy lesz Jezréel napja. Hóseás 1:10-11

Elnyelődött Izrael! Most olyan lesz a pogányok között, mint az edény, amelyben nincs gyönyör. Mert Asszíriába mentek, mint egy magányos vadszamár. Efraim szeretőket fogadott fel. Bizony, ők a

pogányok között béreltek fel, most összegyűjtöm őket, és egy kicsit bánkódni fognak a fejedelmek királyának terhén. Hóseás 8:8-10

Bizonyára összegyűjtelek téged, Jákób, mindnyájatokat; bizony összegyűjtöm Izráel maradékát; összegyűjtöm őket, mint Bocra juhait, mint a nyájat az aklába; nagy zajt csapnak majd a sok ember miatt. Mikeás 2:12

Azon a napon – ezt mondja az ÚR – összegyűjtöm a sántákat, összegyűjtöm az elűzötteket és a sanyargatókat, és maradékká teszem a sántákat, a messze elűzötteket pedig erős néppé, és az ÚR uralkodni fog felettük Sion hegyén mostantól fogva mindörökké. Mikeás 4:6-7

Énekelj, Sion leánya; ujjongj, Izrael; örvendj és ujjongj teljes szívedből, Jeruzsálem leánya! Az ÚR elvette ítéleteidet, elűzte ellenségedet. Izráel királya, az ÚR, benned van, nem látsz többé bajt. Azon a napon ezt mondják Jeruzsálemnek: Ne félj! Sionnak: Ne lazítsd el a kezed! Hatalmas az ÚR, a te Istened benned; megszabadít, örömmel örül neked, megnyugszik szeretetében, ujjong neked énekkel. Összegyűjtöm a bánkódókat az ünnepi gyülekezetre, akik közületek valók, akiknek a gyalázat terhe volt. Íme, abban az időben jóváteszem mindazokat, akik sanyargatnak, és megszabadítom a sántát, és összegyűjtöm az elűzöttet, és dicséretet és hírnevet szerzek nekik minden országban, ahol megszégyenültek. Abban az időben visszahozlak titeket, abban az időben, amikor összegyűjtelek titeket; mert hírnevet és dicséretet adok nektek a föld minden népe között, amikor visszahozom fogságotokat szemeitek láttára – ezt mondja az ÚR. Sofóniás 3:14-20

És megerősítem Júda házát, és megszabadítom József házát, és visszahozom őket, hogy letelepedjenek, mert irgalmazok nekik, és olyanok lesznek, mintha nem is vetettem volna el őket, mert én vagyok az ÚR, az ő Istenük, és meghallgatom őket. Efraim fiai olyanok lesznek, mint a hősök, és szívük ujjong, mint a bortól. És látják ezt fiaik is, és örülnek, és ujjong a szívük az ÚRban. Sziszegve fogom emlegetni őket, és összegyűjtöm őket, mert megváltottam őket, és elszaporodnak, ahogy elszaporodtak. És elvetem őket a népek közé, és messze földön emlékeznek rám, és gyermekeikkel együtt élnek, és megtérnek. Visszahozom őket Egyiptom földjéről, és összegyűjtöm őket Asszíriából is, és beviszem őket Gileád és Libanon földjére, és nem találnak nekik helyet. Zakariás 10:6-10

újszövetség

Amikor azért egybegyűltek, megkérdezték tőle, mondván: Uram, vajon ezúttal állítod-e helyre az országot Izraelnek? Ő pedig monda nékik: Nem a ti dolgotok tudni az időket vagy alkalmakat, amelyeket az Atya a maga hatalmába helyezett. Hanem vesztek erőt, minekutána eljön hozzátok a Szentlélek, és tanúim lesztek mind Jeruzsálemben, mind egész Júdeában, mind Samáriában, sőt a föld legvégső határáig. ApCsel 1:6-8

Hogy az idők teljességének rendjére nézve egybefoglaljon mindent Krisztusban, mind a mennyekben, mind a földön, őbenne: Efezus 1:10

Kérünk pedig titeket, atyámfiai, a mi Urunk Jézus Krisztus eljövetelére és a hozzá való gyülekezésünkre, hogy ne tántorítson meg titeket egyhamar gondolatban, se ne háborítson meg titeket sem lélek, sem beszéd, sem a mi tőlünk származó levél, mintha a Krisztus napja közel lenne. Senki se hitessen titeket semmiképpen; mert az a nap nem jön el addig, amíg előbb el nem jön a szakadás, és le nem jelenik a bűn embere, a veszedelem fia, aki ellene veti magát, és fölébe emeli

magát mindannak, amit Istennek vagy istentiszteletre méltónak neveznek, annyira, hogy Istenként ül be az Isten templomába, és Istennek mutogatja magát. 2Thesszalonika 2:1-4

Jelenések könyve

Akkor Tobit örvendező imát írt, és ezt mondta: Áldott legyen az örökké élő Isten, és áldott legyen az ő országa! Mert ő ostoroz, és irgalmaz is, levezet a pokolba, és felhoz is, és nincs, aki elkerülhetné a kezét. Valljátok meg őt a pogányok előtt, Izrael fiai, mert szétszórt minket közéjük. Hirdessétek ott nagyságát, és magasztaljátok őt minden élő előtt, mert ő a mi Urunk, és ő a mi Istenünk mindörökké. És megostoroz minket bűneinkért, de ismét irgalmaz, és összegyűjt minket minden nép közül, akik közé szétszórt minket. Tobit 13:1-5

Gyűjtsd össze Jákób minden törzsét, és vedd örökségül őket, mint kezdettől fogva! Uram, könyörülj a népen, amely a te nevedről neveztetett, és Izraelen, amelyet elsőszülöttednek neveztél el! Prédikátor könyve 36:11-12

Ó, Jeruzsálem, tekints körül kelet felé, és lásd az örömöt, amely Istentől jön neked! Íme, jönnek fiaid, akiket elküldtél, egybegyűlnek kelettől nyugatig a Szent szavára, és örvendeznek Isten dicsőségében. Báruk 4:36-37

Kelj fel, Jeruzsálem, állj a magasba, tekints körül kelet felé, és lásd, hogy gyermekeid nyugattól keletig gyűltek össze a Szent szavára, örvendezve Isten emlékezetében. Báruk 5:5

És az imádság így hangzott: Uram, Úr Isten, mindenek Teremtője, aki félelmetes és erős, igaz és irgalmas vagy, és az egyetlen és kegyelmes Király, mindenek egyetlen adója, az egyetlen igaz, mindenható és örökkévaló, aki megszabadítottad Izraelt minden nyomorúságból, és kiválasztottad az atyákat, és megszentelted őket: Fogadd el az áldozatot egész népedért, Izraelért, és őrizd meg a te részedet, és szenteld meg azt! Gyűjtsd össze a közülünk szétszóródottakat, szabadítsd meg azokat, akik a pogányok között szolgálnak, tekints a megvetettekre és utáltakra, és hadd tudják meg a pogányok, hogy te vagy a mi Istenünk! 2Makkabeusok 1:24-27

Reméljük azt is, hogy az Isten, aki megszabadította egész népét, és örökséget, országot, papságot és szentélyt adott nekik, ahogyan a törvényben ígérte, hamarosan irgalmaz nekünk, és összegyűjt minket az ég minden földjéről a szent helyre; mert nagy nyomorúságból szabadított meg minket, és megtisztította azt a helyet. 2Makkabeusok 2:17-18

Jáser és a jubileumok

És történt Ábrám Kánaán földjén való tartózkodásának tizenötödik évében, amely Ábrám életének hetvenedik éve, és megjelent az Úr Ábrámnak abban az évben, és ezt mondta neki: Én vagyok az Úr, aki kihoztalak téged Úr-Kasdimból, hogy neked adjam ezt a földet örökségül. Most azért járj én előttem, légy feddhetetlen, és tartsd meg parancsolataimat, mert neked és a te magodnak adom ezt a földet örökségül, a Micraim folyótól a nagy Eufrátesz folyóig. Jás 13:17-18
Ézsau felkelt, és visszatért Jákóbhoz, és mindent úgy tett, ahogyan Nebajot, Izmael fia tanácsolta; és Ézsau elvette Izsák minden vagyonát, amit otthagyott: a lelkeket, az állatokat, a marhákat és a vagyont, és minden vagyont; semmit sem adott testvérének, Jákóbnak; és elfoglalta Jákób Kánaán egész földjét, Egyiptom patakjától az Eufrátesz folyóig, és örök birtokul vette azt, gyermekeinek és utódainak mindörökké. És ezek azok a szavak, amelyeket Jákób írt a könyvbe, mondván: Kánaán

földje és a hettiták, a hivviták, a jebusziták, az amoriták, a periziták és a gergásiak minden városa, mind a hét nép Egyiptom folyójától az Eufrátesz folyóig. Jás 47:24,27

Mózes halála után így szólt az ÚR Józsuéhoz, Nún fiához: Kelj fel, menj át a Jordánon arra a földre, amelyet Izráel fiainak adtam, és tedd örökségül Izráel fiainak azt a földet. Minden hely, amelyre lábatok talpa lép, a tiétek lesz, a Libánon pusztájától a nagy folyóig, a Perát folyóig. Jásér 88:1-3

És ezután a pogányok közül teljes szívükből, teljes lelkükből és teljes erejükből hozzám fordulnak, és összegyűjtöm őket minden pogány közül, és keresni fognak engem, hogy megtalálhassak náluk, amikor teljes szívükből és teljes lelkükből keresnek engem. Jubileumok 1:14

És monda néki: Én vagyok az Úr, a ki kihoztalak téged Úr-Káldeából, hogy neked adjam a kánaániták földjét, hogy örökké birtokba vedd; és Istened leszek néked és a te magodnak te utánad.' És azon a napon kötött az Úr szövetséget Ábrámmal, mondván: A te magodnak adom ezt a földet, Egyiptom folyójától a nagy folyóig, az Eufrátesz folyóig, a kénieket, kenizzieket, kadmonitákat, perizzieket, refáiakat, fakóriakat, hivvieket, amoriakat, kánaánitákat, girgásiakat és jebusziakat. Jubileumok 14:7,18

És neked adom, és utánad a te magodnak azt a földet, amelyen jövevény voltál, Kánaán földjét, hogy birtokold azt mindörökké, és én leszek az ő Istenük. Jubileumok 15:10

Az Éden elfeledett könyvei

És mondék az én atyámnak, Jákóbnak: Általad fogja az Úr kifosztani a kananeusokat, és földjüket neked adja, és utánad a te magodnak. Lévi 3:10

És ezek után felragyog nektek maga az Úr (Jézus Krisztus), az igazság világossága, és visszatértek földetekre. És meglátjátok őt Jeruzsálemben az ő nevéért. És ismét haragra ingerlitek őt cselekedeteitek gonoszságával, és eltaszít titeket a beteljesülés idejéig. Zebulon testamentuma 2:32-35

Miután megkevesedtetek és megkevesedtetek, megtértek és megismeritek az Urat, a ti Isteneteket, és ő visszahoz titeket a ti földetekre, nagy irgalmából. És lészen, hogy miután visszatérnek atyáik földjére, ismét elfelejtik az Urat, és istentelenné válnak. És szétszórja őket az Úr az egész föld színén, míg el nem jön az Úr (Jézus Krisztus) irgalma, egy igazságot cselekvő férfi, aki irgalmasságot cselekszik mindazokkal, akik távol vannak, és azokkal, akik közel vannak. Naftali testamentuma 1:30-32

Az evangélium - Csak Jézus Krisztus üdvözít

És fiút szül, akit Jézusnak fogsz nevezni, mert ő szabadítja meg népét bűneiből. Máté 1:21

Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött fiát adta, hogy valaki hiszen őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. János 3:16

Monda néki Jézus: Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, csakis énáltalam. János 14:6

Nincsen senki másban üdvösség; mert nem adatott az emberek között az ég alatt más név, amely által kellene nékünk megtartatnunk. ApCsel 4:12

Mert mindenekelőtt azt adtam át nektek, amit én is kaptam: hogy Krisztus meghalt a mi bűneinkért az Írások szerint; és hogy eltemették, és hogy feltámadt a harmadik napon az Írások szerint. 1Korinthus 15:3-4

Akiben van a mi váltságunk az ő vére által, bűneink bocsánata az ő kegyelmének gazdagsága szerint. Efezus 1:7

Négy igazság van, amit teljes mértékben meg kell értenünk:

1. Isten nagyon szeret téged.

Azt akarja, hogy örök életed legyen a mennyben Vele.
Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött fiát adta, hogy valaki hiszen őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. János 3:16

Azt akarja, hogy bőséges és értelmes életed legyen Vele.
A tolvaj azért jön, hogy lopjon, öljön és pusztítson. Én azért jöttem, hogy életük legyen, sőt bőségben éljenek. János 10:10

Ennek ellenére sokan nem élnek értelmesen, és nem biztosak abban, hogy van-e örök életük, mert…

2. Az ember természeténél fogva bűnös. Ezért van elválasztva Istentől.

Mindannyian vétkeztek.
Mert mindnyájan vétkeztek, és híjával vannak az Isten dicsőségének; Róma 3:23
Mert a pénz szerelme minden rossz gyökere... 1Timóteus 6:10

A bűn zsoldja a halál.
Mert a bűn zsoldja a halál... Róma 6:23

A Biblia kétféle halált különböztet meg:
• Fizikai halál
És ahogyan az embereknek egyszer elrendeltetett, hogy meghaljanak, azután pedig az ítélet. Zsidók 9:27
• Lelki halál vagy örök elszakadás Istentől a pokolban
A félének pedig, hitetleneknek, utálatosaknak, gyilkosoknak, paráznáknak, varázslóknak, bálványimádóknak és minden hazugnak része a tűzzel és kénkővel égő tóban lesz: ez a második halál. Jelenések 21:8

Ha az ember a bűne miatt elszakadt Istentől, mi a megoldás erre a problémára? Gyakran azt gondoljuk, hogy a megoldások a következők: vallás, jó cselekedetek és jó modor. De Istentől csak egy megoldás van.

3. Jézus Krisztus az egyetlen út a mennybe.

Ez Isten kijelentése.
Monda néki Jézus: Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, csakis énáltalam. János 14:6

Teljes büntetést vállalt a bűneinkért.
Mert Krisztus is szenvedett egyszer a bűnökért, az igaz a nem igazakért, hogy minket Istenhez vezessen, megöletve ugyan test szerint, de megelevenítve lélek szerint. 1 Péter 3:18
Akiben van a mi váltságunk az ő vére által, bűneink bocsánata az ő kegyelmének gazdagsága szerint. Efezus 1:7

Az örök élet ígérete az övé.
Aki hisz a Fiúban, örök élete van; aki pedig nem hisz a Fiúban, nem lát életet, hanem Isten haragja marad rajta. János 3:36
Mert a bűn zsoldja a halál; az Isten kegyelmi ajándéka pedig az örök élet a mi Urunk Jézus Krisztus által. Róma 6:23

4. Hinnünk kell Jézus Krisztusban, hogy üdvözüljünk.

Üdvösségünk Isten kegyelmének köszönhető, Jézus Krisztusba vetett hit által.
Mert kegyelemből van üdvösségetek a hit által; és ez nem tőletek van: Isten ajándéka ez; nem cselekedetekért, hogy senki ne dicsekedjék. Efezus 2:8-9

Mert aki segítségül hívja az Úr nevét, üdvözül. Róma 10:13

A bűnös imája
Imádkozd ezt hittel:
Uram Jézus, nagyon köszönöm, hogy szeretsz. Bevallom, hogy bűnös vagyok, és kérem a bocsánatodat. Köszönöm, hogy véreddel megfizettél minden bűnömért. Köszönöm a kereszthalálodat, a temetésedet és a feltámadásodat. Bízom benned, mint Uramban és Megváltómban. Elfogadom az örök élet ajándékát, és átadom neked az életemet. Segíts, hogy engedelmeskedjek minden parancsolatodnak, és kedves legyek előtted. Ámen.

Ha Jézus Krisztusban bíztál, akkor a következők történtek veled:
• Most már örök életed van Istennel.
Az pedig annak akarata, aki elküldött engem, hogy mindaz, aki látja a Fiút és hisz benne, örök élete legyen; és én feltámasztom azt az utolsó napon. János 6:40
• Minden bűnöd megbocsáttatott és megbocsáttatik. (múlt, jelen, jövő)
Ő pedig, miután egyetlen áldozatot mutatott be a bűnökért mindörökre, Isten jobbjára ült; Zsidók 10:12
• Új teremtés vagy Isten szemében. Ez az új életed kezdete.
Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az: a régiek elmúltak, íme, újjá lett minden. 2Korinthus 5:17
• Isten gyermekévé váltál.
János 1:12 Akik pedig befogadták őt, hatalmat adott azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek; azoknak, akik hisznek az ő nevében.

A jó cselekedetek nem az üdvösségünk útját jelentik, hanem annak bizonyítékát vagy gyümölcsét.
Mert az ő alkotása vagyunk, Krisztus Jézusban teremtve jó cselekedetekre, amelyeket eleve elkészített Isten, hogy azok szerint éljünk. Efezus 2:10
Isten áldjon!

Betániai Mária emlékműve

Amikor pedig Betániában volt, a leprás Simon házában, és asztalhoz telepedett, odament egy asszony, akinél egy alabástromszelencében igen értékes nárdusolaj kenet volt. A szelencét összetörte, és a kenetet Jézus fejére öntötte. Voltak azonban némelyek, akik felháborodtak magukban, és ezt mondták: „Miért pazarolták el ezt a kenetet? El lehetett volna adni több mint háromszáz dénárért, és a szegényeknek adni.” Jézus pedig ezt mondta: „ Hagyjátok békén, miért fárasztjátok? Jót tett velem. Mert a szegények mindig veletek lesznek, és amikor csak akartok, jót tehettek velük. Én azonban nem leszek mindig veletek. Amit tehetett, azt tette: előre eljött, hogy megkenje testemet a temetésre. Bizony mondom nektek: Valahol csak hirdetik ezt az evangéliumot az egész világon, amit ő tett, arról is beszélni fognak az ő emlékezetére.” Márk 14:3-9